

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Timofti Vladimir,

Judecători - Plămădeală Ghenadie, Cobzac Elena

Examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpatul *Chihaiial Piotr* și de către avocatul *Gorlenco Oleg* în numele inculpatului *Chihaiial Piotr*, împotriva sentinței Judecătoriei Comrat, sediul Ciadîr-Lunga din 14 iunie 2019 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 septembrie 2021, în cauza penală de învinuire a lui

Chihaiial Piotr xxxxx născut la xxxxx, domiciliat în xxxxx,

în comiterea infracțiunii prevăzute art. 186 alin. (5) Cod penal.

Termenii de examinare:

prima instanță: 07.10.2015 – 14.06.2019;

instanța de apel: 30.07.2019 – 27.09.2021;

instanța de recurs ordinar: 27.01.2022 – 16.11.2022.

Asupra motivelor recursului ordinar, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat, sediul Ceadîr-Lunga din 14 iunie 2019, *Chihaiial Piotr* a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, și în baza acestei Legi i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen - **9** ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

A fost soluționată, soarta corpurilor delictate.

1.2. Prin aceeași sentință a fost condamnat în baza art. 186 alin. (5) Cod penal și *Sult Stepan Dmitri*, în privința căruia hotărârile judecătorești în prezent nu se contestă cu recurs ordinar.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță în fapt a constatat că:

Chihaiial Piotr, la 21 februarie 2015, aproximativ la ora 08:00, acționând în comun cu *Sult Stepan* și alte persoane necunoscute, din interes material, cu scopul de a sustrage pe ascuns bunurilor altei persoane, prin acces liber au pătruns în salonul automobilului de model „xxxx”, cu număr de înmatriculare XXXXX, care îi aparține lui Diulgher Maria, care era amplasată în apropierea farmaciei de pe str. Vorșilov 2, s. Cazaclia, unde cu ajutorul cheii care se afla în lacătul de contact, au pornit automobilul sus indicat și au plecat cu automobilul, sustrăgându-l, ca urmare i-au cauzat lui Diulgher Maria un prejudiciu material în sumă de 300.000 lei, ce constituie 15.000 unități convenționale și constituie proporții deosebit de mari.

Acțiunile lui *Chihaial Piotr* au fost încadrate juridic în baza art. 186 alin.(5) Cod penal - *sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane săvârșită de două sau mai multe persoane prin pătrundere în alt loc pentru depozitare cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.*

3. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către avocatul *Dumitran Ignat* în numele inculpatului *Chihaial Piotr*, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțare unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care *Chihaial Piotr* să fie achitat conform art. 390 alin. (1), pct. 2) Cod de procedură penală.

3.1. În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- în ședința primei instanțe *Chihaial Piotr* a declarat că se află în relații bune cu *Diulgher Mihail*, deoarece ultimul l-a susținut când acesta era în închisoare. Nu a participat la furtul automobilului, nu cunoaște circumstanțele sustragerii automobilului, aflând totul din actele înmânate la poliție. Îl cunoaște pe *Caramalac Denis*, dat fiind că fratele soției sale este rudă cu soția lui *Caramalac Denis*. Uneori petreceau timpul împreună, *Denis* uneori venea acasă la inculpat. Inculpatul nu poate explica de ce *Caramalac Denis* a indicat în declarațiile sale că *Chihaial Piotr* și *Sult Stepan* i-au vândut automobilul „Lexus” cu 3.000 euro, posibil din cauza că acesta a fost anterior judecat;

- după furtul automobilului și până la reținerea sa, inculpatul nu s-a întâlnit cu *Diulgher Marina* și nu a vorbit despre furt. În momentul sustragerii automobilului între inculpat și *Diulgher Marina* erau careva neînțelegeri, însă nu era situație de conflict. Ei jucau împreună în cărți, serveau cafea, comunicau, fiecare cu viața sa;

- inculpatul consideră că prețul automobilului în sumă de 300.000 lei este unul exagerat;

- nu este clar de ce organul de urmărire penală nu l-a audiat pe martorul pe nume *Mihail*, care din declarațiile părții vătămate în acea dimineață se afla la farmacie. Partea vătămată s-a adresat la poliție peste 2 luni, astfel se creează impresia că automobilul nu a fost furat, dar a ieșit din posesia proprietarului pe alte motive;

- instanța nu s-a expus asupra faptului că în privința părții vătămate și martorului *Diulgher Mihail* a fost intentată cauza penală privind depunerea declarațiilor false, și nu a înlăturat contradicțiile în cauză. Or, toate contradicțiile se tratează în favoarea inculpatului;

- prima instanță a luat în considerare declarațiile martorului *Caramalac Denis*, însă aceste declarații nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare, or aceste declarații au fost depuse în momentul reținerii la poliție sub presiunea organului de urmărire penală, în schimbul libertății;

- instanța a luat în considerare prețul automobilului 15.000 dolari, indicat de partea vătămată, fără a aduce careva motive. Prețul acestui automobil pe internet este mult mai jos decât cel indicat de partea vătămată.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 septembrie 2021, a fost admis apelul declarat, casată total sentința primei instanțe, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care *Chihaial Piotr* a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de **6** ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

4.1. Prin aceeași decizie a fost condamnat și *Sult Stepan* în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, în privința căruia decizia instanței de apel în prezent nu se contestă cu recurs ordinar.

4.2. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că la pronunțarea sentinței prima instanță nu a stabilit în deplină măsură circumstanțele de fapt

și de drept, a judecat eronat cauza, fapt ce a determinat necesitatea casării integrale a sentinței atacate și pronunțării unei noi hotărâri în corespundere cu probele administrate.

Instanța de apel a menționat că la examinarea cauzei în instanța de apel au fost administrate probe noi - prin încheierea Curții de Apel Cahul din 04.03.2020, s-a dispus efectuarea expertizei merceologice în scopul stabilirii valorii de piață a automobilului sustras, iar la solicitarea avocatului Gorlenco Oleg au fost audiați suplimentar partea vătămată Diulgher Marina și martorii Diulghier Mihail, Burlacov (Caramalac) Denis.

Totodată, s-a indicat că în instanța de apel au fost examinate materialele din dosar, verificate probele administrate în prima instanță, inclusiv declarațiile necontestate ale martorilor Mihalenco Stanislav, Bradu Maia, Caireac Aliona, Chirov Denis, Zorcova Nadejda, Ungureanu Pavel, Chiosa-Mușet Dmitri, și inculpaților Chihaiial Piotr și Sult Stepan, audiați în prima instanță, probele materiale examinate de prima instanță, puse la baza sentinței de condamnare, descrise în decizia instanței de apel (f. d. 34-39, vol. VI).

La fel, instanța de apel a notat că suplimentar în ședința instanței de apel a fost administrată și cercetată probă nouă - Raportul de expertiză judiciară nr.2851, 2851 din 21.12.2020, întocmit la CNEJ, potrivit căruia a fost evaluat automobilul de model „xxxxx”, anul fabricației 2006, cu numărul de înmatriculare xxxx, fiind stabilit că prețul mediu de piață al acestui automobil, la data de 21.02.2015, în stare funcțională, cu condiția că starea acestuia la data evenimentului coincidea cu starea la momentul prezentării spre examinare, putea constitui **158.697** lei (f.d.161-164 vol. V).

Instanța de apel a reținut că, prima instanță a adoptat o soluție contrară circumstanțelor de fapt constatate în ședința primei instanțe și de apel, încălcând normele de drept procedural prevăzut la art. 394 alin.(1), pct. 2), 5) Cod procedură penală, ceea ce constituie erori de drept și care sunt susceptibile de a fi corectate în procedura de judecare a apelului, prin desființarea totală a sentinței.

În acest sens, instanța de apel a indicat că eroarea admisă de prima instanță la adoptarea sentinței de condamnare constă în faptul, că prima instanță a efectuat doar o enumerare a probelor, fără argumentarea detaliată a motivelor admiterii sau respingerii probelor: atât de învinuire, cât și de apărare.

În contextul dat, instanța de apel a specificat că, pentru corectitudinea judecării cauzei este important de a analiza minuțios toate probele acumulate în dosar, întrucât aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, iar justa apreciere contribuie la elucidarea adevărului și la echitatea procedurii desfășurate pentru toate părțile la proces, pe când în sentința primei instanțe lipsește analiza și aprecierea probelor.

Totodată, instanța de apel a reținut că partea acuzării nu a prezentat nici o probă care ar confirma mărimea (cuantumul) prejudiciului real cauzat prin infracțiune, nu a fost efectuată o evaluare calificată a automobilului „Lexus” la situația de la momentul comiterii faptei, pentru a se putea oferi o încadrare juridică corectă acțiunilor inculpaților, iar organul de urmărire penală și prima instanță la stabilirea prejudiciului cauzat s-au condus exclusiv de declarațiile părții vătămate Diulgher Marina și martorului Diulgher Mihail, care au estimat valoarea automobilului sustras la suma **15.500** dolari (sau 300.0000 lei).

Astfel, instanța de apel a conchis că, prima instanță a dat faptei săvârșite de către inculpatul Chihaiial Piotr încadrarea juridică necorespunzătoare materialului probator administrat, fapt ce atrage necesitatea casării totale a sentinței primei instanțe în partea condamnării inculpatului Chihaiial Piotr pe art.186 alin.(5) Cod penal, iar prin efectul extensiv al apelului acestuia, și în partea condamnării inculpatului Sult Stepan pe art. 186 alin. (5) Cod penal.

În continuare, instanța de apel a notat că, la momentul judecării cauzei și pronunțării sentinței prima instanță a preluat calificarea efectuată de organul de urmărire penală exact cum este redată în rechizitoriu, acțiunile inculpatului Sult Stepan fiind încadrate în baza art.186 alin.(5) Cod penal, conform indiciilor calificativi: „*sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane săvârșită de două sau mai multe persoane prin pătrundere în alt loc pentru depozitare cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari*”, astfel prima instanță neîntemeiat a reținut semnul calificativ al acestei infracțiuni „*prin pătrundere în alt loc pentru depozitare*”.

Instanța de apel a constatat că la determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală imputată inculpaților, semnul calificativ „*prin pătrundere în alt loc pentru depozitare*” urmează a fi exclus. Acest element calificativ nu se regăsește în acțiunile inculpaților Chihaiial Piotr și Sult Stepan. Or, automobilul a fost sustras prin acces liber și direct la automobil, în timp ce automobilul era parcat lângă farmacie, pe un spațiu de acces public, cu motorul pornit și cu ușile neînchise la cheie. Nu a avut loc nici o pătrundere în alt loc de depozitare, vehiculul fiind un bun mobil, care a ieșit din posesia părții vătămate și deplasat de inculpați în alt loc, și nu cade sub incidența noțiunii „*loc pentru depozitare*”.

Totodată, instanța de apel a stabilit că, deși inculpatul Chihaiial Piotr nu și-a recunoscut vinovăția, suportul probatoriu atestă contrariul, iar declarațiile inculpatului care contravine mărturiilor părții vătămate și martorilor, urmează a fi apreciate critic, ca o modalitate de realizare a dreptului la apărare. Ansamblul de probe prezentate de partea acuzării, analizate prin prisma veridicității, pertinentei, utilității și concludenței lor, demonstrează vinovăția inculpatului de sustragere prin furt a automobilului.

Totodată, nu există nici un temei de a pune la îndoială declarațiile martorului Burlacov (Caramalac) Denis care sunt la general consecutive și racordă în ansamblu cu alte probe, prin care se confirmă vinovăția inculpatului Chihaiial Piotr în săvârșirea faptei imputate.

Mai mult, cu referire la alegațiile părții apărării, instanța de apel a menționat că partea apărării a invocat că plângerea privind răpirea mijlocului de transport a fost depusă de persoana care nu are un drept de proprietate asupra automobilului de model „Lexus” și nu poate fi pornită cauza penală în cazul în care plângerea a fost depusă de persoana care nu are dreptul asupra acestui bun.

Astfel, instanța de apel a constatat că, automobilul de model „Lexus” în momentul sustragerii de către inculpați se afla în posesia soților Diulgher Marina și Diulgher Mihail. Diulgher Mihail a declarat că a dobândit acest automobil prin vânzare-cumpărare, iar proprietarul-titular din certificatul de înmatriculare, Zorcova Nadejda, a confirmat că automobilul a fost vândut lui Diulgher Mihail. Când martorul Mușat Dmitri a dorit să perfecteze actele pe automobil, Zorcova Nadejda a menționat că fără acordul lui Diulgher Mihail actele nu pot fi perfectate. În acest sens, lipsa înmatriculării automobilului pe numele părții vătămate Diulgher Marina nu înseamnă că ultima nu are un drept real asupra acestui bun. Or, acest automobil de model „Lexus” a fost cumpărat de Diulgher Mihail, având dreptul de posesie, folosință și dispoziție în baza procurii întocmite, prin care a fost împuternicit inclusiv și cu dreptul necondiționat de înstrăinare. Respectiv automobilul a ieșit ilegal din posesia soților Diulgher Marina și Diulgher Mihail, și anume aceștia au fost prejudiciați material prin infracțiune.

La fel, instanța de apel a reținut că, partea apărării a invocat că instanța nu s-a expus asupra faptului că în privința părții vătămate Diulgher Marina și martorului Diulgher Mihail a fost intentată cauza penală privind depunerea

declarațiilor false, și nu a înlăturat contradicțiile în cauză. Astfel, în privința lui Diulgher Mihail și Diulgher Marina a fost pornită cauza penală privind depunerea declarațiilor false. În privința lui Diulgher Marina prin ordonanța procurorului urmărirea penală a fost suspendată condiționat, cu liberarea acesteia de răspundere penală (f.d.13-16 vol.VI), iar prin sentința Judecătoreiei Comrat sediul Ceadâr-Lunga din 19.03.2021 Diulgher Mihail a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.312 alin.(2) lit. a) Cod penal, cu liberarea de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului prescripției răspunderii penale (f.d.17-20 vol.VI).

La acest aspect, instanța de apel a constata că într-adevăr, în declarațiile lui Diulgher Mihail și Diulgher Marina se regăsesc divergențe referitor la faptul cine s-a aflat la volanul automobilului în ziua când a fost sustras de lângă farmacie din s. Cazaclia, însă relatarea falsă a acestor circumstanțe nu prezintă relevanță esențială, deoarece ei nu au văzut momentul sustragerii automobilului. Declarațiile părții vătămate Diulgher Marina și martorului Diulgher Mihail nu sunt contradictorii asupra circumstanțelor esențiale, prin care se atestă timpul și locul sustragerii automobilului de model „Lexus”, că automobilul sustras s-a aflat în proprietatea familiei, ultimii fiind deposedați de acest bun fără consimțământul lor, precum și faptul că făptuitorii le-au propus restituirea automobilului contra recompensei. Pare a fi mult mai veridică versiunea că la 21.02.2015 automobilul „Lexus” a fost parcat în apropierea farmaciei din s.Cazaclia anume de către Diulgher Mihail, aceasta rezultă din declarațiile părții vătămate Diulgher Marina în ședința instanței de apel, dar și din faptul că anume Diulgher Mihail în cadrul cercetării locului infracțiunii din 18.04.2015 a indicat organului de urmărire penală locul staționării automobilului până la furt (f.d.36-39 vol. I).

Instanța de apel a conchis că la caz, prezintă importanță majoră faptul că bunul mobil automobilul „Lexus” a fost sustras pe ascuns și a ieșit din posesia părții vătămate în momentul când a fost parcat lângă farmacie, și deplasat în alt loc, iar peste o lună inculpații, văzând că propunerea privind răscumpărarea automobilului a rămas fără răspuns, i-au propus lui Burlacov (Caramalac) Denis să-l cumpere la un preț modest în comparație cu valoarea de piață, primind suma solicitată de 3.000 euro.

Argumentul avocatului Saganscaia Oxana, precum că, sunt dubioase declarațiile martorului Burlacov (Caramalac) Denis pe motiv că, în privința acestuia este pornită urmărirea penală pentru depunerea declarațiilor false, nu a fost reținut de instanța de apel din considerentul, că în materialele prezentei cauze penale nu sunt date cu privire la o eventuală urmărire penală a lui Burlacov (Caramalac) Denis pentru declarații mincinoase. Instanța de apel a indicat că nu exclude posibilitatea urmăririi penale a lui Burlacov (Caramalac) Denis în cadrul unui alt proces penal, dar acest fapt, chiar și de ar exista, nu ar constitui un impediment pentru a aprecia veridicitatea declarațiilor lui Burlacov (Caramalac) Denis în cadrul prezentului proces penal. În special s-a constatat că, la diferite etape ale procesului declarațiile lui Burlacov (Caramalac) Denis în calitate de bănuit și de martor au fost divergente, și acestea urmează a fi apreciate cu o prudență deosebită, luând în considerație că deficitul de sinceritate în declarațiile acestuia s-a observat și la audierea în ședința instanței de apel.

În acest sens, instanța de apel a observat că, în ședința instanței de apel martorul Caramalac Denis asupra unor circumstanțe importante a evitat să dea un răspuns tranșant, motivând cu existența unor probleme de memorie ca urmare a unui accident rutier, și în același timp Caramalac Denis s-a oferit nestingherit să dea detalii sub aspectul neimplicării inculpatului Chihaiial Piotr, reprezentând evenimentele sub aspectul că acțiunile de transmitere a

automobilului și primire a plății pentru automobil le-ar fi realizat doar Sult Stepan.

Instanța de apel a apreciat critic această tendință a martorului Burlacov (Caramalac) Denis, și a considerat necesar de a aprecia la justa valoare declarațiile acestuia în care el i-a demascat pe ambii inculpați Chihaial P. și Sult S., și mai cu seamă cele date de el în calitate de bănuit în prezența apărătorului și cele de martor, inclusiv în cadrul confruntărilor cu ambii inculpați la urmărirea penală, unde Burlacov (Caramalac) Denis i-a demascat cu lux de amănunte pe ambii inculpați, inclusiv că aceștia ambii i-au propus să cumpere autoturismul la un preț modest, că ambii i-au adus și i-au predat autoturismul pe timp de noapte la locul de muncă al lui Caramalac Denis, că a văzut la inculpatul Chihaial Piotr telefonul "Nokia" și în cadrul unei acțiuni de urmărire penală aparte a recunoscut acest telefon după ce a fost depistat și ridicat în cadrul percheziției, că după găsirea automobilului în mun. Chișinău a avut discuții cu inculpații și aceștia au recunoscut că au luat automobilul și l-au amenințat cu răfuiala fizică în caz dacă îi va declara la organul de urmărire penală.

În continuare, instanța de apel a notat că în speță, prejudiciul cauzat a fost stabilit de organul de urmărire penală și de către prima instanță doar din declarațiile părții vătămate Diulgher Marina, care a relatat că automobilul „Xxxxx” a fost procurat cu 15.000 dolari (300.000 lei), fără a fi efectuată o evaluare calificată a automobilului, deși inculpații în declarațiile lor de la prima instanță au invocat caracterul exagerat al valorii imputate.

Respectiv, fără a repara această eroare, prima instanță a preluat și calificarea acțiunilor inculpaților ca furt în proporții deosebit de mari. Această deficiență a fost înlăturată la examinarea cauzei în instanța de apel, fiind numită expertiza judiciară în baza căreia a fost stabilită valoarea automobilului. Din raportul de expertiză nr.2851, 2851 din 21.12.2020 se desprinde că prețul mediu de piață al automobilului de model „Xxxxx”, anul fabricației 2006, cu numărul de înmatriculare XXXXX, la data de 21.02.2015, în stare funcțională, cu condiția că starea acestuia la data evenimentului coincidea cu starea la momentul prezentării spre examinare, putea constitui 158.697 lei, ceea ce la data săvârșirii infracțiunii constituia proporții mari (f.d.161-164 vol. V). Micșorarea prejudiciului cauzat prin infracțiune își are amprenta asupra gradului prejudiciabil al infracțiunii.

Instanța de apel a constatat că, la 21 februarie 2015, aproximativ la ora 08:00, Chihaial Piotr, acționând în comun cu Sult Stepan și alte persoane necunoscute, din interes material, cu scopul de a sustrage pe ascuns bunurilor altei persoane, prin acces liber au pătruns în salonul automobilului de model „Xxxxx”, cu număr de înmatriculare XXXXX, care îi aparține lui Diulgher M., care era amplasată în apropierea farmaciei de pe str. Vorosilov, nr.2, s. Cazaclia, unde cu ajutorul cheii care se afla în lacătul de contact, au pornit automobilul sus indicat și au plecat cu automobilul, sustrăgându-l pe ascuns, ca urmare i-au cauzat lui Diulgher M. un prejudiciu material în sumă de 158.697 lei, ceea ce constituie 35,2 salarii medii lunare pe economie prognozate și constituie proporții mari.

Astfel, instanța de apel a calificat acțiunile inculpatului Chihaial Piotr în baza art. 186 alin. (4) Cod penal conform indicilor calificativi -, *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane săvârșit de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții mari.*”

Instanța de apel a notat că întregul sistem de probe apreciate de către instanța de apel prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală coroborează și demonstrează faptul, că inculpatul Chihaial Piotr a comis infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(4) Cod penal, în circumstanțele descrise

mai sus. Instanța de apel a considerat că nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Chihaial Piotr de comiterea infracțiunii imputate, nu echivalează cu achitarea acestuia, fiind apreciată ca o metodă legală în realizarea dreptului la apărare.

La stabilirea pedepsei de **6** ani închisoare, instanța de apel a luat în considerare faptul că infracțiunea săvârșită de inculpatul Chihaial Piotr este un gravă, anterior inculpatul a fost condamnat pentru comiterea unei infracțiuni deosebit de grave, infracțiunea de furt fiind comisă în stare de recidivă, este caracterizat satisfăcător la locul de trai, lipsa circumstanțelor atenuante, lipsa circumstanțelor agravante, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestora și totodată respectând principiul neagrării situației apelantului în propriul apel.

5. Decizia instanței de apel este contestată cu recursuri ordinare de către:

5.1. Avocatul *Gorlenco Oleg* în numele inculpatului Chihaial Piotr, care în temeiul art. 427 alin. (1), pct. 6), 8) Cod de procedură penală solicită casarea deciziei instanței de apel și a sentinței primei instanțe, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Chihaial Piotr să fie achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, precum nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde

- la caz nu au fost constatate probe admisibile și veridice, directe sau indirecte, care confirmă vinovăția lui Chihaial Piotr de comiterea faptei imputate;

- nici prima instanță și nici instanța de apel nu s-a expus asupra faptului că în privința părții vătămate și martorului Diulgher Mihail a fost intentată cauza penală privind depunerea declarațiilor false și nu a înlăturat contradicțiile în cauză;

- prima instanță și instanța de apel au luat în considerare declarațiile martorului Caramalac Denis, însă aceste declarații nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare, or este declarații au fost depuse în momentul reținerii la poliție sub presiunea organului de urmărire penală, în schimbul libertății;

- în ședința instanței de apel fiind reluată cercetarea judecătorească, audiată suplimentar partea vătămată și un cerc din martori la etapa judecării cauzei în procedura de apel, nici partea vătămată, nici martorii nu au putut invoca că anume Chihaial Piotr este vinovat și implicat, că are careva tangență la săvârșirea presupusei sustrageri a automobilului respectiv. Diulgher Marina a fost greșit recunoscută ca parte vătămată, depunând la data de 16.04.2013 plângere către organele de urmărire penală, dat fiind că dumnezei a menționat în ședința de judecată că nu este proprietară, potrivit certificatului proprietar este o altă persoană domiciliată în Transnistria, și ea este doar posesor. Probabil că este în privința ei careva procură, dar care nu-i acordă nicidecum dreptul de proprietate privată, și care nu poate fi considerată ca persoana care a fost prejudiciată la suma care a pretins;

- declarațiile părții vătămate atât la etapa urmăririi penale cât și în instanța de judecată și instanța de apel se prezintă a fi confuze cu referire la circumstanțele furtului, ceea ce oferă o suspiciune rezonabilă de îndoieli cu privire la veridicitatea acestor declarații, respectiv acestea nu pot constitui o probă admisibilă și veridică cu referire la vinovăția lui Chihaial Piotr;

- la caz nu au fost constatate careva probe pertinente și concludente ce poate confirma vinovăția lui Chihaial Piotr, fapt ce atestă necesitatea pronunțării unei sentințe de achitare;

- în acțiunile lui Chihaial Piotr nu a existat și nu există nici o bănuială rezonabilă invocată în ordonanța de învinuire, deoarece sunt incluse circumstanțe și împrejurări care nici într-un mod nu se referă la Chihaial Piotr, drept urmare sunt în lipsa prezenței unei bănuieli rezonabile în săvârșirea presupusei infracțiuni;

- reieșind din acțiunile întreprinse de organul de urmărire penală, materiale și probe acumulate, declarațiile și explicațiile depuse de alți participanți la proces, se demonstrează cu certitudine faptul că în acțiunile lui Chihaial Piotr nu se întrunește nici un element al componenței de infracțiune, în special nu se regăsește nici o acțiune întreprinsă de dânsul, prevăzută de latura obiectivă prevăzută de art.186 alin.(4) Cod penal, drept urmare se constată faptul lipsei laturii obiective în acțiunile ei, precum și a laturii subiective, lipsind careva formă a vinovăției;

- absolut toate împrejurările și circumstanțele menționate în ordonanța de învinuit nu se regăsesc în suportul probatoriu, deoarece de către Chihaial Piotr nu a fost întreprinsă nici o acțiune ilegală și faptele invocate nu au avut loc în realitate;

- în lipsa încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, nu este clar dacă în urma examinării cauzei penale, a fost confirmată vinovăția inculpatului Chihaial Piotr în săvârșirea faptelor penale, pentru care a fost condamnat și anume în așa mod cum este formulat în actul de învinuire;

- în ceea ce privește învinuirea adusă inculpatului Chihaial Piotr, de către procuror în rechizitoriu, se observă clar că, învinuirea este formulată într-o manieră vagă, la general și incertă, ceea ce nu este admisibil în procesul penal.

5.2. Inculpatul Chihaial Piotr, care în temeiul art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal, din motiv lipsește fapta infracțiunii.

În argumentarea recursului, recurentul își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, în special a declarațiilor părții vătămate și a martorilor Caramalac Denis și Mihalcenco, prin care nu se demonstrează comiterea infracțiunii anume de către Chihaial Piotr.

6. La recursurile ordinare declarate, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1), pct. 1^a) Cod de procedură penală, a depus referință *procurorul*, prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat, solicitând declararea recursurilor ca inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate cu menținerea deciziei instanței de apel motivând prin faptul că lipsesc temeiuri de casare.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursurile ordinare în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2), Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de*

recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță se retine, că potrivit textului recursului, recurenții își manifestă dezacordul cu motivarea și soluția de constatare a vinovăției inculpatului *Chihaiial Piotr*, critici ce cad sub incidența temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1), pct. 6) și 8) Cod de procedură penală.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal atestă că motivele invocate de recurent în argumentarea recursului nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, Colegiul penal notează că în decizia adoptată instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul declarat de avocatul Ignat Dumitru în numele inculpatului *Chihaiial Piotr*, ce țin de soluția de constatare a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii incriminate, instanța de apel întemeindu-și soluția just în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate și apreciate corect de instanță de apel, precum și în baza probelor noi administrate și cercetate în instanța de apel, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, unele mijloace de probe fiind reexaminat nemijlocit în instanța de apel, fiind descrise și analizate în decizia instanței de apel (f. d. 30 - 43, vol. VI).

La fel, Colegiul penal conchide că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția corectă de casarea a sentinței primei instanțe, și pronunțarea unei noi hotărâi, prin care au fost recalificate acțiunile inculpatului *Chihaiial Piotr* și acesta a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal, just constatând că prin probele administrate, verificate în instanța de apel, se demonstrează vinovăția inculpatului *Chihaiial Piotr* în comiterea acestei infracțiuni.

În acest sens, se atestă că instanța de apel nu a comis vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate, fiind examinate chestiunile esențiale din cererea de apel, invocate repetat inclusiv în cererile de recurs ordinar.

De asemenea, ce ține de argumentele recurenților descrise la pct. **4.1., 4.2.**, a prezentei decizii, se conchide că recurenții primordial își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, și în special cu declarațiile părții vătămate și a martorilor acuzării audiați în prezenta cauză, însă instanță de recurs ordinar la aceste motive a recurenților, atestă că nu pot fi acceptate, or contravin constatărilor corecte a instanței de apel în prezenta speță, privind constatarea vinovăției inculpatului *Chihaiial Piotr* în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, ce sunt întemeiate pe întreg cumulul de probe descris, verificat și apreciat de instanță de apel în decizia sa prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, iar alegațiile recurentului constituie doar niște presupuneri ce nu sunt întemeiate pe careva probe credibile.

Colegiul penal retine că nu pot fi acceptate argumentele recurenților invocate în apel și repetate în cererile de recurs ordinar, ce țin de aprecierea probelor în prezenta speță, or din decizia instanței de apel rezultă cert că toate probele administrate în prezenta cauză penală au fost apreciate de instanță de apel prin coroborare între ele, conform prevederilor art. art. 27, 101 Cod de procedură penală, fără a admite careva erori de fapt sau de drept, iar la acest aspect instanță de apel s-a expus în decizie cu privire la motivele respingerii argumentelor părții apărării și acceptării probelor prezentate de partea acuzării, respectând rigorile dictate de principiul contradictorialității stipulat în art. 24 Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal constată că în speța dedusă judecătii, probele administrate și cercetate în cadrul ședinței de judecată indică direct și incontestabil faptul că, *Chihaial Piotr*, acționând în comun cu *Sult Stepan* și alte persoane necunoscute, din interes material, cu scopul de a sustrage pe ascuns bunurilor altei persoane, prin acces liber au pătruns în salonul automobilului de model „Xxxxx”, cu număr de înmatriculare XXXXX, care îi aparține lui Diulgher M., care era amplasată în apropierea farmaciei de pe str. Voroișilov, nr.2, s, Cazaclia, unde cu ajutorul cheii care se afla în lacătul de contact, l-au sustras pe ascuns, cauzându-i părții vătămate Diulgher Maria un prejudiciu material în sumă de 158.697 lei, ceia ce constituie 35,2 salarii medii lunare pe economie prognozate și respectiv constituie proporții mari (art.126 Cod penal).

Cu referire la argumentele recurenților precum că, Diulgher Marina greșit a fost recunoscută în calitate de parte vătămată, dat fiind că nu este proprietară, potrivit Certificatului proprietar este o altă persoană domiciliată în Transnistria, și ea este doar posesor și că nu poate fi considerată ca persoana care a fost prejudiciată la suma care a pretins, Colegiul penal le respinge ca fiind neîntemeiate.

Sub acest aspect, Colegiul penal reiterează constatările instanței de apel, care corect a statuat că, *prin sustragere se înțelege luarea ilegală și gratuită a bunurilor din posesia altuia*. Pentru întrunirea laturii obiective a infracțiunii de furt este necesar a fi întrunite cumulativ trei cerințe esențiale, respectiv: *bunul sustras să fie un bun mobil, să se fi aflat în posesia unei alte persoane în momentul luării lui de către făptuitor, și luarea să se fi făcut fără consimțământul celui deposedat de acel bun (fără știrea acestuia)*.

La caz, s-a stabilit cert că, automobilul de model „Lexus” la momentul sustragerii de către inculpați se afla în posesia soților Diulgher Marina și Diulgher Mihail, care a fost dobândit prin vânzare-cumpărare. Lipsa înmatriculării automobilului pe numele părții vătămate Diulgher Marina nu înseamnă că ultima nu are un drept real asupra acestui bun. Or, acest automobil de model „Lexus” a fost cumpărat de Diulgher Mihail, având dreptul de posesie, folosință și dispoziție în baza procurii întocmite, prin care a fost împuternicit inclusiv și cu dreptul necondiționat de înstrăinare. Respectiv automobilul a ieșit ilegal din posesia soților Diulgher Marina și Diulgher Mihail, și anume aceștia au fost prejudiciați material prin infracțiune.

La fel, Colegiul penal respinge ca fiind neîntemeiate și argumentele recurenților precum că, declarațiile martorului (Burlacov) Caramalac Denis nu puteau fi puse la baza sentinței și deciziei de condamnare, deoarece au fost depuse în momentul reținerii sub presiunea organului de urmărire penală, în schimbul libertății. Or instanța de apel a stabilit că, martorul Caramalac Denis și-a schimbat declarațiile fiind amenințat de inculpați să nu dea declarații la poliție împotriva lor. Martorul (Burlacov) Caramalac Denis a explicat că până a inventa versiunea cu Cara Vasile, a avut discuție cu Chihaial Piotr și Sult Stepan despre faptul că au apărut în or. Chișinău careva proprietari, la care inculpații i-au spus că el va răspunde chiar dacă va indica că a cumpărat automobilul de la ei, deoarece ei vor nega faptul dat (f. d. 9-12 vol. III).

Colegiul penal menționează că, nu pot reținute argumentele recurenților precum că la caz nu au fost constatate careva probe pertinente și concludente ce pot confirma vinovăția lui Chihaial Piotr, or instanță de apel a reținut just ca fiind demonstrată pe deplin vinovăția inculpatului Chihaial Piotr în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal, iar obiecțiile recurenților reprezintă doar opinia subiectivă greșită a acestora probelor apreciate de către instanța de apel, or nu se identifică vreun temei de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele invocate de aceștia.

Cele consemnate supra, evidențiază că instanța de apel a acordat o atenție sporită materialelor cauzei, înlăturând justificat și prin argumente temeinice versiunea părții apărării despre nevinovăția inculpatului.

În acest context, Colegiul penal atestă, că instanța de apel respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, în mod întemeiat a ajuns la soluția descrisă în pct. 4 din prezenta decizie, motivându-și temeinic soluția, motivare descrisă inclusiv la pct. 4.1. al prezentei decizii, pe care instanța de recurs o însușește pe deplin, și în acest sens, Colegiul penal face referire la pct. 37 a hotărârii CtEDO în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, în care s-a statuat că, art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*cauza Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârile atacate sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Chihaiial Piotr și de către avocatul *Gorlenko Oleg* în numele inculpatului Chihaiial Piotr, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui **Chihaiial Piotr xxxxxx** ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 22 decembrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Cobzac Elena